

בס"ד
ישיבת רבנו יצחק אלחנן--ירושלים עיה"ק
שבת מ'מ 6--שיעור #7

הלכות בורר #1

גמ' עד.

הגדרת איסור בורר

גמ' דף עד. 'ת"ר היו לפניו ב' מיני אוכלין' עד 'חזקיה אמר'

הקדמה לס' שיט במשנה ברורה

תוס' שם ד"ה היו, ח' הריטב"א ד"ה היו ל' בדעת רש"י שגורס מיני אוכלין ולכא' כוונתו שעליו לברר את מחני אוכלין אלו מן הפסולת שלהם.

ביאור הלכה שי"ט:ג ד"ה לאכל מיד

עוד בענין ב' מיני אוכלין ובהגדרת איסור בורר

רמב"ם ח"ב-יג

שוע' סעיף ג' (בלי הרמ"א)

ביאור הלכה ד"ה היו לפניו ביאור הלכה ד"ה ומניח

הררי קדם ס' ע'

ראש יוסף עד. ד"ה ושני מיני לדעת הרמב"ם חייב אפי' אם רוצה שניהם לאחר זמן בב' מיני אוכלין שאין גדר האיסור בב' מיני אוכלים

שאחד מהם דינו כפסולת אלא האיסור הוא המעשה הפרדה להרמב"ם

מנחת אריאל עד. ס' ג-ז--עוד נפקים

שמירת שבת כה' יב:טז ובהערות שם

טור ובית יוסף שי"ט א-ב

דין לאלתר--בית יוסף שי"ט:א ד"ה שיעור לאלתר, רמ"א, לבושי שרד מהמג"א שכ"ט:טו ולכ' מ"ב שכ"א:מה. אולם יש להסתפק

אם כוונת הרמ"א 'דמיסב בה מיד' היו דווקא כדעת המרדכי תוך שעה או שמקיל יותר כדעת רבנו ירוחם דכל לאותה סעודה נקרא לאלתר.

וע' בדרכי משה א. ביאור הלכה ד"ה וכל מה.

כיוון לאלתר ונמלך- שער הציון ה, פרי משה עמ' קח תולה בהסבר מה ההיתר של אוכל מתוך פסולת 1) רש"י (ד"ה אוכל) שינוי

מדרך ברירה 2) ר"ח (עד: קא מכוון לאכילה ולא בורר.

שעת אכילה--באר היטב (ב), באור הלכה ד"ה הבורר פסולת עד הסוף אולם ברשימות של ידידי הרב שמואל מרקוס ראיתי

שהג"ר א. ס. זצ"ל הבין דברי הרא"ש בסע' טז בדרך אחרת של הבאור הלכה דשאני התם שאין שתי' על ידי מפה דרך אכילה שאין דרך

הרגיל לשתות, משנה ברורה (סא) אולם ע' בפסקי תשובות (מד) וע' בהמשך.

המחזיק בידו תערובות, ומפרידו ע' שפיכה-- פסקי תשובות שם ובהערה 351 בדעת השוע' הרב לעומת המשנה

ברורה (נה). ולכאורה יש להביא רא"י לדעת השוע' הרב מהגמ' בדף קלט: (מובא בסע' יד) דמותר לשפוך שיכר מכלי לכלי דווקא

כשמפסיק לשפוך כשהפסולת מתחיל לרדת--משמע שאם הוא מוציא השכר והפסולת נשאר בידו הר"ז בורר וממילא בשומן ורוטב לכא' מה

שנשאר בידו הוי הדבר הנברר ואם הרוטב נשאר בידו לכא' דינו כאוכל מתוך פסולת. ועדיין צ"ע בזה.

עוד בדין זבוב--משנה ברורה ס'ק סא ודרשו 60